

Jubilea a zprávy

Pokroky matematiky, fyziky a astronomie, Vol. 48 (2003), No. 2, 169--174

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/141174>

Terms of use:

© Jednota českých matematiků a fyziků, 2003

Institute of Mathematics of the Academy of Sciences of the Czech Republic provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This paper has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://project.dml.cz>

jubilea zprávy

K ŠEDESÁTINÁM DOCENTA
KARLA SEGETHA

Ředitel Matematického ústavu Akademie věd České republiky doc. RNDr. Karel Segeth, CSc., oslavil dne 10. května 2003 své šedesáté narozeniny. Doc. Segeth je v současné době výraznou osobností českého matematického dění, a to nejen v rámci Akademie věd, ale i na vysokých školách. Připomeňme si v krátkosti alespoň několik údajů o jeho životě a vědecké činnosti.

V letech 1959–1964 studoval K. Segeth na Matematicko-fyzikální fakultě Univerzity Karlovy a po absolvování specializace numerická matematika (a ročním pobytu na vojně) nastoupil do oddělení konstruktivních metod řešení diferenciálních rovnic Matematického ústavu ČSAV. Ivo Babuška, tehdejší vedoucí oddělení, ostatně Karla Segetha dobře znal jako svého vědeckého pomocníka ze studentských řad a v těsné spolupráci s ním vznikala i Segethova diplomová práce.

Ve stejném oddělení Matematického ústavu pracuje K. Segeth dodnes, ústav je ovšem dnes ústavem Akademie věd České republiky a oddělení nese název oddělení konstruktivních metod matematické analýzy. Spolupráce K. Segetha s prof. Babuškou trvá dodnes a první delší zahraniční pobyt K. Segetha byl právě u něho na University of Maryland v USA ve školním roce 1969–1970. V roce 1969 získal K. Segeth, prom. mat., v rigorózním řízení na MFF UK titul RNDr. Také kandidátská disertační práce K. Segetha vznikala pod Babuškovým vedením, jakkoli ji v ČSAV obhájil až v roce 1972, kdy už I. Babuška byl ze známých důvodů emigrantem.

Oblast odborného zájmu K. Segetha se dá všeobecně charakterizovat jako úlohy matematické fyziky a numerické modelování fyzikálních jevů. Zabýval se numerickou kvadraturou a zejména různými aspekty metody konečných prvků: teorií aproximace, rychlými metodami pro řešení velkých řídkých soustav lineárních algebraických rovnic a víceúrovňovými technikami pro řešení nelineárních eliptických okrajových úloh. Věnoval se též teoretickému studiu i numerickému řešení soustavy nelineárních parciálních diferenciálních rovnic, která popisuje funkci polovodičové součástky, a v poslední době zejména aposteriorním odhadům chyby v metodě konečných prvků pro řešení nelineárních parciálních diferenciálních rovnic parabolického typu a aplikaci metody přímek na řešení evolučních rovnic. Na řadě výsledků se zde opět projevila jeho aktivní a neformální spolupráce s I. Babuškou. Další významnou oblast zájmu představuje pro K. Segetha modelování vícerozměrných fyzikálních polí v geofyzice, především při geofyzikálním a archeologickém průzkumu, a v dalších oblastech fyziky. I zde dosáhl řady významných výsledků, zejména ve spolupráci s Přírodovědeckou fakultou UK Praha a s Rheinisches Landesmuseum v Bonnu. Jeho vědecké výsledky vedly mimo jiné k tomu, že byl v letech 1991–1996 opakovaně zvolen do vědecké rady MÚ AV ČR a posléze i jejím předsedou. Od roku 1996 je ředitelem ústavu. Svým výsledkům také vděčí za řadu pozvání k zahraničním pobytům, kde námátkou můžeme jmenovat například University of Colorado v Denveru (USA), Keio Univer-

sity v Jokohamě (Japonsko) či University of Maryland v College Park (USA). Jeho odbornou dráhu ovlivnily rovněž opakované studijní a přednáškové pobyty v Laboratorium für Feldarcheologie v Bonnu, kde se zabýval aplikacemi matematických metod v archeologii, a opakované pobyty na University of Texas v Austinu, kde spolupracoval s I. Babuškou na problematice numerického řešení parciálních diferenciálních rovnic.

K. Segeth má za sebou bohatou publikační činnost. Je autorem nebo spoluautorem více než 100 časopiseckých článků a příspěvků do sborníků, monografie z oblasti matematických metod v geofyzikálním modelování, pěti vysokoškolských skript a několika dalších učebních textů. V současné době je u nakladatelství CRC PRESS v tisku monografie „Higher-Order Finite Element Methods“, kterou K. Segeth napsal spolu s P. Šolínem (Rice University, Houston, USA) a I. Doleželem (Fakulta elektrotechnická ČVUT, Praha). Doc. Segeth je také jedním ze spoluautorů známého Rektorysova Přehledu užití matematiky. Dobrá znalost angličtiny a ruštiny mu umožnila podílet se na překladech několika významných matematických monografií do angličtiny a do češtiny a je třeba zde poznamenat, že autoři těchto monografií vesměs ocenili i jeho přínos k věcnému vylepšení jejich obsahu.

Doc. RNDr. Karel Segeth, CSc., se významnou měrou projevuje i v té oblasti vědecké činnosti, kterou bychom mohli nazvat vědecko-organizační. Od roku 1991 je řešitelem komplexních grantových projektů (GA ČR, ale i grantová agentura AV ČR), v nichž zastřešuje spolupráci řady týmů z AV ČR a vysokých škol. Kromě toho se účastní jako spoluřešitel či spolupracovník projektů dalších. Více než 10 let byl tajemníkem vědeckého kolegia matematiky ČSAV a v této funkci uplatňoval své velmi dobré organizační schopnosti. Aktivně se zúčastnil organizace řady vědeckých konferencí a je třeba říci, že bez jeho spolupráce by sotva existoval pravidelný seminář Programy a algoritmy numerické matematiky, který se v loňském roce konal již po jedenácté. Před svým jmenováním ředitelem MÚ AV ČR pracoval K. Segeth jako vedoucí právě

onoho oddělení ústavu, do kterého nastoupil po ukončení vysokoškolských studií.

Po celý svůj život se K. Segeth aktivně podílel na spolupráci MÚ AV ČR s vysokými školami a i nyní jako ředitel ústavu tuto spolupráci podporuje všemi dostupnými prostředky. Přednášel na většině našich vysokých škol, pravidelné kursovní přednášky vedl na Přírodovědecké fakultě UK v Praze, na MFF UK v Praze a na Fakultě aplikovaných věd ZČU v Plzni. V roce 1996 se na Univerzitě Karlově v oboru Přibližné a numerické metody habilitoval. Je členem komisí pro státní závěrečné zkoušky a několika oborových rad pro doktorské studium, úspěšně vedl řadu diplomových prací, vychovával a vychovává studenty v rámci doktorského (dříve aspirantského) studia. Je členem vědeckých rad na několika univerzitních fakultách a členem vědecké rady Západočeské univerzity v Plzni.

Docenta Karla Segetha známe jako poctivého člověka, vzdělaného a iniciativního spolupracovníka, spolehlivého kolegu a ředitele, který ke své funkci přistupuje seriózně, ale nechává prostor pro uplatnění a samostatnou práci i druhým. Přejeme mu do dalších let pevné zdraví a mnoho úspěchů ve vědecké činnosti.

Petr Příkrýl

K PADESÁTINÁM PROFESORA PAVLA DRÁBKKA

Prof. RNDr. Pavel Drábek, DrSc., se narodil 29. července 1953. V roce 1977 vystudoval Matematicko-fyzikální fakultu UK v Praze a získal titul RNDr. Vědecké hodnosti CSc. a DrSc. mu udělila Československá akademie věd v letech 1981 a 1990. V r. 1987 se habilitoval na plzeňské Vysoké škole strojní a elektrotechnické. Od roku 1991 je profesorem na Západočeské univerzitě v Plzni.

V databázi *Mathematical Reviews* najdeme více než 100 prací prof. Drábka. Jeho vědecká dráha začala již během vysokoškolských studií (první publikace je z roku 1975). Zprvu se P. Drábek věnoval okrajovým úlohám pro stacionární parciální diferenciální rovnice a počátečním úlohám pro evoluční rovnice. Přitom se soustředil na nelineární úlohy, zejména na otázky stability, existence

a jednoznačnosti jejich řešení. Na toto téma publikoval řadu vědeckých článků, které vyšly v renomovaných mezinárodních matematických časopisech. Výzkum v této oblasti završil monografií *Solvability and Bifurcations of Nonlinear Equations*, která vyšla v prestižním britském nakladatelství Longman v roce 1992 a získala velké množství zahraničních ohlasů. Později se soustředil zejména na řešení nelineárních parciálních diferenciálních rovnic eliptického typu. V roce 1997 publikoval společně s A. Kufnerem a F. Nicolosim v nakladatelství Gruyter v New Yorku dílo *Quasilinear Elliptic Equations with Degenerations and Singularities*, které rovněž získalo mezinárodní ohlas. O dva roky později mu vyšla v nakladatelství Chapman and Hall ve Washingtonu další publikace na toto téma, *Nonlinear Differential Equations*, jejímiž spoluautory jsou P. Krejčí a P. Takáč. Pro své vynikající výsledky v teorii diferenciálních rovnic byl P. Drábek vybrán za jednoho z hlavních editorů *Handbook of Differential Equations*.

Kromě diferenciálních rovnic se Pavel Drábek věnoval i řešení integrálních rovnic. Již v roce 1991 mu vyšla v českém nakladatelství SNTL kniha *Integrální rovnice*. V roce 1996 publikoval společně s A. Kufnerem dílo *Integralgleichungen* ve známém německém nakladatelství Teubner v Lipsku.

Prof. P. Drábek je v redakčních radách celkem čtyř mezinárodních matematických časopisů: *Nonlinear Analysis (Series A Theory and Methods)*, *Abstract and Applied Analysis*, *Electronic Journal of Differential Equations* a *Electronic Journal on Mathematical and Physical Sciences*. Působil jako hostující profesor na univerzitách v Brazílii, Chile, Kanadě, Kubě, USA a na mnoha evropských univerzitách. Nezanedbatelná je také jeho pedagogická činnost. Vyskolil 5 vědeckých pracovníků, kteří již získali vědeckou hodnost CSc. či Ph. D. V současné době školí dalších pět doktorandů a dlouhodobě se podílí na výuce na Západočeské univerzitě. Napsal celkem 8 skript (z toho 6 se spoluautory) a několik článků popularizujících matematiku.

Významná je i vědeckoorganizační činnost prof. Drábka. V letech 1990–1991 zastával funkci prorektora pro vědu na VŠSE v Plzni a až do roku 1999 byl vedoucím katedry

matematiky Fakulty aplikovaných věd ZČU. Velice se zasloužil o vznik Centra aplikované matematiky Západočeské univerzity a od roku 1998 je jeho vedoucím. Prof. Drábek získal řadu významných ocenění, např. Pamětní medaili ZČU, Cenu Josefa Hlávky Nadace Českého literárního fondu a Nadání J., M. a Z. Hlávkových, Medaili MFF UK 2. stupně, 1. cenu JČMF v oboru matematika pro mladé členy do 35 let. Nedávno byl prof. Drábek zvolen řádným členem Učené společnosti ČR.

Michal Krížek

VZPOMÍNKA NA PROFESORA HEINZE BAUERA

Dne 15. srpna 2002 zemřel v Erlangen čestný doktor Univerzity Karlovy, profesor Heinz Bauer. Pohřeb se konal na malém erlangenském hřbitově v kruhu blízkých a přátel. Uzavřela se tak jedna etapa úzkých kontaktů a spolupráce s erlangenskou univerzitou v oblasti teorie potenciálu, kterou prof. Bauer zosobňoval.

Mimořádným zásluhám prof. H. Bauera o rozvoj matematiky je věnován článek [2]. Chtěli bychom alespoň krátce přiblížit prof. Bauera z lidské stránky. Byl to velmi všestranně talentovaný člověk. Zajímal se o literaturu (sbíral mj. starší vydání děl Maxe Broda), byl výborným klavíristou a milovníkem klasické hudby, ovládal velmi dobře jazyky a měl smysl pro humor. Pod jeho vedením získalo doktorát 34 matematiků, z nichž řada působí na předních německých univerzitách. Byl přátelský a ochotný vždy pomoci, když to bylo možné. Ve svém oboru podporoval kontakty a vzájemnou spolupráci s matematiky východoevropských zemí. Jeho zásluhou se v minulosti obohatila knihovna Václava Hlavatého o mnoho cenných knih a je příznačné, že jeho velmi rozsáhlá osobní knihovna bude spolu s dary jeho erlangenských kolegů součástí obnovované karlínské knihovny Matematicko-fyzikální fakulty. A ještě jednu vzpomínku: v r. 1989 přijel prof. Bauer těsně před 17. listopadem do Prahy k týdennímu přednáškovému pobytu, který měl být věnován konvexní analýze. V Alšovicích na nás marně čekali; přednášky se nekonaly, ale prof. Bauer neodjel, protože

si přál sledovat vše přímo na místě. A věřte, že toto jeho přání v kombinaci s jeho zvidavostí byly pro nás někdy i zdrojem obav o jeho osobní bezpečnost. Bylo by možné toho napsat ještě mnoho o jeho krásném vztahu k rodině, na které byl v posledních letech života velmi závislý, o jeho neúnavné organizátorské činnosti, kterou plně věnoval matematice, a o přátelství k mnoha lidem, kteří na něj patrně nikdy nezapomenou.

Dne 31. 1. 2003 se v den nedožitých 75. narozenin prof. Bauera konalo v Erlangen vzpomínkové setkání pro širší matematickou veřejnost. O životě a díle prof. Bauera promluvil prof. H. Heyer, první z jeho žijících žáků. Se vzpomínkami na společné prožitá léta na erlangenské univerzitě (od r. 1965) vystoupil prof. K. Jacobs. Odbornou přednášku o harmonické aproximaci proslavil prof. I. Netuka. Téměř 150 účastníků včetně většiny Bauerových žáků si opět připomnělo, zač mu matematika vděčí. Čeští přátelé prof. Bauera se zde setkali s kolegy z nejrůznějších koutů Evropy, zejména z Německa a Rakouska.

Když jsme se vraceli druhý den ráno zpět, zastavili jsme se na erlangenském hřbitově. Jednoduchý dřevěný kříž se jménem a daty bude brzo nahrazen kamenným pomníkem, který bude prof. Bauera připomínat. Matematikům ho však připomene více kniha, jejíž vydání se prof. Bauer už bohužel nedožil: v nakladatelství W. de Gruyter vychází knížka Heinz Bauer: *Selecta* (editoři: H. Heyer, N. Jacobs a I. Netuka, asi 600 str.). Obsahuje 27 vybraných Bauerových prací ze tří důležitých oblastí matematiky, které prof. Bauer nejvíce ovlivnil: míra a integrace, konvexita a teorie potenciálu. Zsvěcený komentář k těmto partiím napsali S. D. Chatterji, D. A. Edwards a I. Netuka. *Selecta* obsahují také 5 Bauerových přehledových článků. S jedním z nich o aproximaci a abstraktních hranicích [1], za který prof. Bauer získal v r. 1980 od AMS prestižní Chauvenetovu cenu, se měli možnost v překladu seznámit i čtenáři Pokroků.

Věříme, že řada čtenářů si prof. Bauera připomene některým z pojmů či výsledků, spojených s jeho jménem; několik z nás mělo to štěstí, že jim byl těž spolehlivým přítelem. V každém případě lze však snadno

obhájit tvrzení, že odešel velký přítel české matematiky.

L i t e r a t u r a

- [1] BAUER, H.: *Aproximace a abstraktní hranice*. Pokroky mat. fyz. astronom. 26 (1981), 305–326.
- [2] KRÁL, J., LUKEŠ, J., NETUKA, I., VESELÝ, J.: *Heinz Bauer čestným doktorem Univerzity Karlovy*. Pokroky mat. fyz. astronom. 38 (1993), 95–101.

Miroslav Brzezina,
Jaroslav Lukeš,
Jiří Veselý

SVOČ 2002 — NÁVRAT UŽITEČNÉ AKCE

Po matematicích, kteří SVOČ obnovili v roce 2000, byla tato soutěž vysokoškolských studentů v oboru didaktika matematiky obnovena v roce 2002. Potřeba umožnit účast budoucím učitelům matematiky pro všechny typy a stupně škol, kteří se připravují na různých fakultách, byla velmi silná. Svědčí o tom i zájem, který vyvolal návrh na obnovení SVOČ jak na fakultách, tak i ve výboru Matematické pedagogické sekce Jednoty českých matematiků a fyziků (dále jen MPS). Jedna stránka věci je však chuť něčeho se zúčastnit, druhá pak připravit a finančně zabezpečit konání akce.

Zahájení příprav na obnovení SVOČ bylo výborem MPS schváleno na konferenci v Mariánských Lázních v listopadu 2000. Garantem soutěže za MPS se stala doc. RNDr. JARMILA NOVOTNÁ, CSc. Předběžné zjišťování zájmu trvalo do září 2001, kdy bylo na celostátním Setkání kateder připravujících učitele matematiky v Chočeradech rozhodnuto, že se SVOČ 2002 konat bude.

Velká pozornost byla věnována volbě kategorií pro SVOČ 2002. Výsledkem diskusí byly tyto čtyři kategorie: K1 *Nediplomové práce bez vedoucích*, K2 *Nediplomové práce s vedoucím*, K3 *Diplomové práce*, K4 *Práce vzniklé v průběhu doktorského studia (nedisertační)*. Bylo dohodnuto, že studenty do soutěže budou přihlašovat fakulty. Každá fakulta bude moci do každé kategorie přihlásit maximálně tři práce. Výběr prací

pro celostátní přehlídku SVOČ 2002 byl ponechán plně v kompetenci jednotlivých fakult. Soutěže se mohl zúčastnit každý student (nebo kolektiv studentů) bakalářského, magisterského nebo doktorandského studia kterékoli fakulty, resp. vysoké školy v ČR. Do přehlídky byli jako hosté přizváni zástupci fakult ze Slovenské republiky.

V první fázi příprav bylo rozpracováno několik variant celostátní přehlídky SVOČ s různou finanční náročností, od celostátní přehlídky prací s osobní účastí soutěžících po přehlídku přihlášených prací na webovské stránce MPS.

MPS ustanovila Řídící výbor SVOČ 2002 (dále ŘV), který jmenoval poroty pro jednotlivé kategorie. ŘV také vyhlášoval na základě doporučení porot výsledky soutěže. ŘV pro SVOČ 2002 pracoval ve složení PaedDr. ALENA HOŠPEŠOVÁ, Dr., Jihočeská Univerzita, Doc. RNDr. JARMILA NOVOTNÁ, CSc., Univerzita Karlova — Pedagogická fakulta, Prof. RNDr. ZDENĚK PŮLPÁN, CSc., Univerzita Hradec Králové, a RNDr. ALENA ŠAROUNOVÁ, CSc., Univerzita Karlova — Matematicko-fyzikální fakulta.

J. Novotné a V. Sýkorovi (předsedovi MPS) se podařilo získat pro celostátní přehlídku SVOČ 2002 v didaktice matematiky finanční podporu ze dvou zdrojů — jednak z JČMF a Rady vědeckých společností, jednak z grantu MŠMT ČR. To umožnilo realizovat plnohodnotnou dvoudenní celostátní soutěžní přehlídku.

Celostátní přehlídka se uskutečnila ve dnech 24.–25. 5. 2002 v Kralupech n. Vlt. Uspořádala ji Univerzita Karlova — Pedagogická fakulta ve spolupráci s MPS JČMF. Celkem se přehlídky zúčastnilo 16 prací 17 autorů. Autoři českých prací byli z Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích, Univerzity Karlovy v Praze (MFF a PedF), Univerzity Palackého v Olomouci (PedF), Technické univerzity v Liberci a Západočeské univerzity v Plzni (PedF), ze Slovenska přijeli zástupci Univerzity Mateja Bela v Banské Bystrici (PřF) a Univerzity Pavla Jozefa Šafárika v Košicích (PřF). Ke každé práci byl vypracován jeden posudek z fakulty, která práci do celostátní přehlídky přihlásila, a jeden nezávislý posudek posuzovatelem, který byl určen ŘV. Mohu s radostí konstatovat, že

většina posuzovatelů oslovených ŘV posudky skutečně vypracovala v dohodnutém termínu a že všichni věnovali posouzení prací velkou pozornost. Soutěžní práce byly hodnoceny podle původnosti výsledků a přínosu práce, celkového zpracování práce a přednesení referátu o práci na celostátní studentské konferenci. V soutěži byly uděleny tři první ceny (jedna v K1, dvě v K2), dvě třetí ceny (v K3) a čestná uznání.

Účast autorek tří slovenských prací, hostů celostátní přehlídky, byla významným obohacením celé akce. Opět se potvrdilo, jak užitečná je možnost setkávání českých a slovenských studentů i pedagogů, vzájemná výměna zkušeností a pohledů na různá témata z didaktiky matematiky.

Na závěr uvádím několik postřehů, které ilustrují přínos SVOČ 2002 pro vysokoškolskou přípravu učitelů matematiky.

Celostátní kolo umožnilo:

- širší odborné veřejnosti (zástupcům studentů i pedagogů z jiných fakult) seznámit se se studentskými pracemi, které vznikají na různých fakultách připravujících učitele,
- pedagogům a studentům dozvědět se více o různých přístupech k didaktice matematiky rozvíjených na jednotlivých fakultách připravujících učitele matematiky, odhalit společné pohledy a objasnit odlišnosti,
- budoucím učitelům matematiky od 1. po 3. stupeň školy vzájemnou komunikaci, která v praxi často vázne a je přitom velmi potřebná,
- studentům z různých částí České republiky a Slovenské republiky neformální výměnu zkušeností ze studia,
- možným budoucím zájemcům o doktorské studium v oboru didaktika matematiky a základní otázky matematiky a historie matematiky seznámit se s cíli a organizací doktorského studia na pracovištích, kde je akreditováno,
- členům oborových rad příslušných doktorandských studií setkat se s možnými budoucími doktorandy.

Jsem přesvědčena, že i kdyby se nepodařilo nic dalšího, potvrzují uvedené výsledky, že práce vložená do přípravy a realizace SVOČ 2002 byla velmi užitečná.

První obnovený ročník SVOČ v didaktice matematiky nebyl akcí nijak velikou. Je potěšující, že i fakulty, které neposlaly v tomto roce do celostátní přehlídky žádnou práci, se zapojily do realizace SVOČ 2002 aspoň jako posuzovatelé soutěžních prací a členové porot. Už dnes máme informace o zahájení přípravy fakultních kol SVOČ 2003. Můžeme si všichni jen přát, aby se úspěšně zahájená akce stala trvalou kvalitní součástí aktivit v přípravě budoucích učitelů matematiky.

Zkušenosti ze SVOČ 2002 jsou nyní pečlivě analyzovány a vyhodnocovány. Pro další ročníky dojde k některým úpravám, např. je navrhováno zařadit další kategorii, která by umožnila prezentovat na přehlídce zajímavé práce také učitelům z praxe. Přímý kontakt absolventů fakult a současných studentů by jistě dodal přehlídce další významný rozměr.

Jarmila Novotná

13. ROČNÍK MEZINÁRODNÍ MATEMATICKÉ SOUTĚŽE O CENU VOJTĚCHA JARNÍKA

Dne 2. dubna 2003 se na katedře matematiky Přírodovědecké fakulty Ostravské univerzity uskutečnil už 13. ročník Mezinárodní matematické soutěže o cenu Vojtěcha Jarníka. Tato soutěž vznikla před dvanácti lety a je určena pro studenty matematiky studující na vysokých školách. Pořádá se v Ostravě každým rokem a dělí se do dvou kategorií. První kategorie je pro studenty prvního a druhého ročníku vysokých škol a druhá kategorie je pro studenty třetího, čtvrtého a pátého roku studia.

Letošní soutěže se zúčastnili nejlepší studenti matematiky z devíti zemí střední Evropy: České republiky, Slovenska, Maďarska, Polska, Litvy, Srbska, Chorvatska, Bulharska a Rumunska. Na každé univerzitě se konala jednotlivá předkola, z nichž byli studenti nominováni do Ostravy. Jde tedy o středo-evropskou elitu a většina těchto studentů

jsou obvykle bývalí vítězové matematických olympiád v jednotlivých státech, respektive ti, kteří se umístili na dalších předních místech.

Dne 1. dubna 2003 zasedla mezinárodní porota složená ze šestnácti zástupců jednotlivých univerzit. Členové poroty za svého předsedu zvolili prof. Gézu Kóse z univerzity v Budapešti, který dále řídil zasedání poroty a dohlížel na dodržování pravidel soutěže. Zástupce každé univerzity potom předložil návrhy dvou příkladů, jeden návrh do každé kategorie. Porota z těchto návrhů vybírala příklady, do každé kategorie čtyři, které studenti měli při soutěži řešit. Výběr příkladů nebyl jednoduchou záležitostí, protože se musel brát ohled nejen na kvalitu příkladů, ale také na jejich vyváženost.

Soutěž byla oficiálně zahájena dne 2. dubna 2003 v aule Ostravské univerzity. Studenti řešili vybrané příklady na katedře matematiky PřF OU. Na vyřešení čtyř zadaných úloh měli čtyři hodiny čistého času. Každá úloha každého studenta byla mezinárodní porotou opravena minimálně třikrát.

Slavnostní zakončení spolu s vyhlášením oficiálních výsledků soutěže proběhlo následující den 3. dubna v aule Ostravské univerzity. V první kategorii zvítězil Viktor Harangi z Budapešti. Na druhém až čtvrtém místě se umístili Michał Adamaszek z Varšavy, Katarína Quittnerová z Prahy a Paveł Walter z Krakova. Ve druhé kategorii, stejně jako v loňském roce, zvítězil Pavel Podbrdský z Prahy. Druhé místo obsadil Adrian Ioana z Bukurešti. Matija Kazalicki ze Záhřebu a Jakub Wojtaszczyk z Varšavy se umístili na třetím až čtvrtém místě. Všichni výše jmenovaní studenti obdrželi nemalou peněžitou odměnu.

Soutěže se dohromady zúčastnilo 76 studentů, z nichž 38 studentů soutěžilo v první kategorii a 38 studentů ve druhé kategorii.

Jaroslav Hančl, David Bartl